

ĐÓN XUÂN NÀY ... NHỚ XUÂN XƯA - Phần 2

Hợp ca chương trình Văn nghệ Giáng sinh

Trong ca đoàn, có những người học đại học ở vài trường khác nhau. Đặc biệt có vài anh ca viên, kể cả ca trưởng, lại là trưởng ban văn nghệ của Hội Sinh Viên Việt Nam tại trường đại học của họ. Các bạn gái học đại học nhưng không người nữ nào làm hội hè ở trường đại học.

Thời gian tôi sinh hoạt ca đoàn, các hội văn nghệ thường mang tiết mục của trường mình đến tham dự với các trường khác mỗi dịp lễ hay Tết. Để đi trình diễn phương tiện chính là xe hơi, tự chở nhau đi. Lúc ấy, chỉ một số ít có bằng lái xe, phần còn lại đang học trung học. Tết năm ấy, ca trưởng chọn một tiết mục ít

người mang đi góp mặt với các trường bạn là màn hài kịch của chương trình văn nghệ đêm Giáng sinh.

Hài kịch góp vui với chương trình Văn nghệ Tết các trường bạn

Chương trình văn nghệ Tết (của Sinh viên Việt Nam) tại các trường đại học diễn ra vào chiều thứ sáu. Không hiểu sao họ không làm ngày cuối tuần, có thể vì sinh viên sẽ không trở lại xem vào cuối tuần chẳng? Chúng tôi đi diễn các trường miền nam Cali gần với trường chúng tôi, từ UCLA, đến CSULA, CSULB, CSUN, v.v .., mỗi trường một tuần khác nhau, trong vài tuần trước và sau Tết. Những trường xa chúng tôi không đi được nên từ chối.

Buổi chiều thứ sáu, sau khi mọi người hết lớp và tan sở - có người vừa đi học vừa đi làm - chúng tôi gặp nhau và đi chung xe. Ở đây, nói chuyện đi trên freeway vào chiều thứ sáu thật là bất đắc dĩ. Xe cộ dồn ứ lại nhất là khoảng đường đến Long Beach. Và chúng tôi đã phải tốn hết ba giờ đồng hồ trên đoạn đường đó. Ngồi trên xe nhúc nhích từ từ mà lòng dạ ai cũng không yên. Chương trình văn nghệ ở trường CSU Long Beach bắt đầu 7 giờ chiều, chúng tôi đến nơi gần 9 giờ đêm. Đậ

xe xong, chúng tôi chạy vào hội trường, vì không còn kịp giờ đi vòng ngã sau hậu trường. Hình như màn kịch của chúng tôi là màn chót, chấm dứt chương trình.

Có đi làm văn nghệ chung mới thấy thương nhau. Có ngày cả bọn đi học từ sớm, không kịp ăn sáng, trưa chạy đến chỗ làm, chiều về đi làm văn nghệ, ai nấy đói lả, nhiều nhất là một cái bánh ngọt từ sáng đến tối. Vậy mà vẫn vui với nhau, vẫn hăng hái làm việc chung. Không những chỉ đi trình diễn ở các trường đại học vào dịp văn nghệ mừng xuân, ca đoàn thường đến hát chung với các ca đoàn bạn vào cuối tuần, khi có lễ lớn hoặc lễ kỷ niệm ở các giáo xứ khác.

Ca đoàn gắn bó sinh hoạt với nhau nhiều năm cho đến ngày mọi người học hành xong, có gia đình hay đi xa mới dần dần vắng mặt một số ít. Hiện nay Ca đoàn vẫn còn sinh hoạt và chúng tôi gọi đùa là “ca đoàn già” sau gần 30 năm. Những kỷ niệm của thời tuổi trẻ đầy nhiệt huyết và nhiệt tình đó chẳng bao giờ tìm lại được.

Tôn Nữ Thanh Dương

Feb 4, 2015